

SUUTARI PYSYKÖÖN LESTISSÄÄN

Väinö Hotti

Järjen käyttö hengellisellä kentällä

Joskus on sanottu, että kun ihminen tulee uskoon, hän tulee "hulluksi". Tässä lienee joskus perääkin. "Herännyt on hullu ja hätäinen." Toisaalta tämä on usein uskoontulon "lieveilmiö". Pääsääntöisesti uskoontulo merkitsee järjen selkeytymistä. Kirkkoisä **Anselm**: "*Uskon, että ymmärtäisin.*"

"Sillä Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman ja rakkauden ja terveen arvostelukyvyn hengen" (2. Tim.1:7; Weymouthin käänn.).

*"Niin, me olimme silloin vajonneina niin kauhistavaan pimeään, ettemme kyenneet mitään asiaa oikein arvostelemaan. **Mutta nyt, kun evankeliumin valo välkehtii, alistamme kaikki elämäkutsumukset maailmassa varman ja erehtymättömän arvostelumme alaisiksi**"* (Luther, Gal. kirj.sel. s.259).

"Mutta kun hän näin puolustautui, sanoi Festus suurella äänellä: "Sinä olet hullu, Paavali, suuri oppi hulluttaa sinut". Mutta Paavali sanoi: "En ole hullu, korkea-arvoinen Festus, vaan puhun totuuden ja toimen sanoja" (Apt.26:24,25).

Jumalan hullu

"Sillä Jumalan hulluus on viisaampi kuin ihmiset, ja Jumalan heikkous on väkevämpi kuin ihmiset. Sillä katsokaa, veljet, omaa kutsumistanne: ei ole monta inhimillisesti viisasta, ei monta mahtavaa, ei monta jalosukuista, vaan sen, mikä on hulluutta maailmalle, sen Jumala valitsi saattaaksensa viisaat häpeään" (1. Kor.1:25-27).

"Hän (Luther) tuntee, että hänen elämänsä korkeimpia hetkiä ovat ne, kun Jumala oli 'tehnyt hänet hulluksi'" (Kares, Luther, s.95).

"'Kyllä Jumala auttaa` tai vastasi leikkisästi: 'Jumala on hullujen holhooja'" (Kares, Luther, s.155).

"Ja kuta viisaampia, oikeudenmukaisempia ja pyhempää ihmiset ovat Kristuksetta, sitä en enemmän he vahingoittavat evankeliumia" (Gal.kirj. sel. s.59).

Järjen käyttö sallittua

Evankeliumeissa Jeesus vetosi satoja kertoja järkeen ja ymmärrykseen. Näin tulisi meidänkin tehdä! Nimenomaan akateemisen koulutuksen saaneilta odottaisi, ettei järkeä olisi laitettu NARIKKAAN! **Luther** puhui "jumalattomasta" vaikenemisesta!

"Miksi ette jo itsestänne päätä, mikä oikeata on?" (Luuk.12:57).

”Sentähden on jokainen, joka kuulee nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan, verrattava **ymmärtäväiseen mieheen**, joka huoneensa kalliolle rakensi. Ja rankkasade lankesi, ja virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät sitä huonetta vastaan, mutta se ei sortunut, sillä se oli kalliolle perustettu. Ja jokainen, joka kuulee nämä minun sanani eikä tee niiden mukaan, on verrattava **tyhmään mieheen**, joka huoneensa hiekalle rakensi” (Matt.7:24-26).

”Mutta Jumala sanoi hänelle: **'Sinä mieletön, tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois; kenelle sitten joutuu se, minkä sinä olet hankkinut?'**” (Luuk.12:20).

Suutari lestissä

Kullakin on oma ammattinsa, jonka hän hallitsee (?). Toisaalta on totta, että ”mestari tunnetaan rajoittuneisuudestaan”. Vaatii nöyryyttä tunnustaa, ”ettei hallitse kaikkea, ettei ole hyvä kaikessa.” Tämän myöntäminen on kuitenkin ”viisautta” ja oikeaa nöyryyttä. Uskova ei ole maallisten (yhteiskunnallisten) asioiden ekspertti; ne voi huoletta jättää muille. Uskovan tulee pysyä ”hengellisessä lestissä” – **ja arvostaa sitä**. Siinä on aivan riittävästi työsarkaa.

Ei ole väärin, jos uskova keskittyy ”iankakkisiin” arvoihin. **Osmo Tiilikä** neuvoo: *”Kirkko on sitä varten että täällä kuollaan!”*

Lesti – Lutherin vai Raamatun?

Uskova joutuu kirkon eri oppien suhteen suorittamaan ”priorisointia”. Opit on laitettava **tärkeysjärjestykseen**. Oppeja on paljon; yksinkertainen on vaarassa tulla aivan ”sekopääksi” nykyisen oppiviidakon keskellä: *”Se mies on sairas totisesti, jonka terveys kaikki keitot kesti.”*

”Eikä kirkossa saa esittää eikä kuunnella muuta oppia kuin Jumalan puhdasta sanaa – muussa tapauksessa olkoot niin opettajat kuin kuulijatkin oppeineen kirotut” (**Luther**, Gal.kirj.sel. s.79).

”Hänen (Lutherin) kirjansa haudattakoon vaikka seitsemän sylen syvyyteen, jos ne vieroittavat tai estävät ihmisiä lukemasta Raamattua” (**Martti Häkkinen**, Sisälle sanaan, s.13).

*”Jumalan pyhä sana on **ainoa** ohje, jonka mukaan kaikkea oppia kirkossa on tutkittava ja arvosteltava”* (Kirkkolaki 1 §).

”Sellaisissa kohdissa, joissa näyttää olevan ristiriitoja Raamatun ja Lutherin välillä, ei luterilainen kirkko luonnollisestikaan voi ratkaista asioita Lutherin eduksi Raamattua

vastaan. Se ei ole sidottu Lutherin auktoriteettiin, vaan Raamatun auktoriteettiin”
(**Osmo Tiirilä**, Kristilliset kirkot ja muut yhteisöt, s.224).

KIRKKO JA YKSITYINEN KRISTITTY VOIVAT OLLA SIUNAUKSEKSI JA HYÖDYKSI MAAILMALLE AINOASTAAN NIIN KAUAN KUIN NÄMÄ PYSYVÄT OMASSA LESTISSÄÄN!

Hengellinen eksperti

Vanhurskauttaminen ja uudestisyntyminen tekevät ihmisestä hengellisten asioiden asiantuntijan. Toisaalta tämä merkitsee vasta hengellisen viisauden ”alkua”. Aina on kasvun varaa! Uudestisyntymisessä päästään kuitenkin ”kasvu-uralle”!

”Ei niin, että jo olisin sen saavuttanut tai että jo olisin tullut täydelliseksi, vaan minä riennän sitä kohti, että minä sen omakseni voittaisin, koska Kristus Jeesus on voittanut minut” (Fil.3:12).

Sanan raameissa

”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.

Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käsenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kansanne joka päivä maailman loppuun asti” (Matt.28:18-20).

”Sillä kaikki, mikä ennen on kirjoitettu, on kirjoitettu meille opiksi, että meillä kärsivällisyyden ja Raamatun lohdutuksen kautta olisi toivo” (Room.15:4).

Raamattu viitoittaa uskovan tien tarkkaan. Vain silloin, kun uskova kulkee ”sanon polkua”, hän on maailman ”valona ja suolana”. Erinomaisen selkeästi Raamattu paaluttaa seurakunnan ja maailman rajan. Ajassamme tämä raja usein häivytetään – kaikki ovat samaa Kristuksen laumaa! Aikaisemmin tämä harha on koskenut nimen-omaan kansankirkkoa – nyt se on epidemian tavoin levinnyt myös vapaisiin suuntiin! Tämä on ”kaunista” puhetta – mutta siinä on yksi paha vika: SE EI OLE TOTTA!

”Te avionrikkajat, ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan? Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, siitä tulee Jumalan vihollinen”
(Jaak.4:4).

Valossa vaeltamista

Sanan mukainen elämä merkitsee VALOSSA VAELTAMISTA. Jos Sana hylätään, uskova on hurskaudestaan huolimatta ”pimeyden lapsi”:

”Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä” (1. Joh.1:7).

Valossa vaeltamista seuraa ”automaattisesti” yhteys toisiin Herran omiin, EKLESIAHYTEYS!

Lestissä pysyminen

Tämä merkitsee uskovalle nimenomaan SANASSA PYSYMISTÄ. Tässä on tänään uskovalla vakava kilvoituksen paikka!

”Niin Jeesus sanoi niille juutalaisille, jotka uskoivat häneen: **”Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani; ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi”** (Joh.8:31).

”Jos te pidätte minun käskyni, niin te pysytte minun rakkaudessani, niinkuin minä olen pitänyt Isäni käskyt ja pysyn hänen rakkaudessaan” (Joh.15:10).

LASSE MARJOKORPI

Maailma hukassa, samoin kirkon oma tehtävä

Kun Sana jää syrjään, koko teologinen kenttä sekoittuu ja hämmentyy. Jäljelle jää vain ”ihmisten mielipiteitä; joudumme **relativismin** suohon! Meillä on ”järjetön ja tolkuton” saarna! Pappi julistaa ”hullutuksia”.

*”Kristityille osoitettu kehotus maailmaan menemisestä on osoittautunut katteettomaksi, kun siihen tavallisesti on liittynyt miltei täydellinen vaikeneminen siitä tosiasiasta, että suurin osa kirkon jäsenistä on ilmeisesti epäuskoisia, ts. sitä maailmaa, jolle evankeliumi olisi vietävä. Näille ihmisille, jotka kenties sattumalta ovat poikenneet kirkkoon, on saarnatuolista kuultu kehotus maailmaan menemisestä tyhjääkin tyhjempi fraasi. **Kirkkomme toiminnalle näyttää olevan tunnusomaista toisaalta yritteliäisyys ja puuhailu aloilla, jotka vaivoin ovat selitettävissä sen tehtäviin kuuluviksi, ja toisaalta ennennäkemätön haparointi oman tehtävänsä toteuttamisessa uusien virtausten keskellä”** (Lasse Marjokorpi, Kirkon kuoleman sairaus, s.42).*

KAKSI VALTAKUNTAA

Uskova on erotettu maailmasta JUMALAN VALTAKUNTAAN. Jumalan valtakunta ja maailma ovat toisensa vastakohtat – ne kumoavat toisensa.

Vanhurskauttamisen myötä uskova on siirtynyt ”saatanan vallasta Jumalan tykö”.

”Ja minä pelastan sinut sekä oman kansasi että pakanain käsistä, joitten tykö minä sinut lähetän avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä valkeuteen ja **saatanan vallasta Jumalan tykö** ja saisivat uskomalla minuun synnit anteeksi ja perintöosan pyhitettyjen joukossa” (Apt.26:17,18).

Maailmassa ei maailmasta

”Minä olen antanut heille sinun sanasi, ja maailma vihaa heitä, koska he eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole. En minä rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että sinä varjelisit heidät pahasta. **He eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole**” (Joh.17:14-16).

Uskova joutuu pakosta elämään ”maailmassa”, mutta hän on siinä **vieras ja muukalainen**. Vene on vedessä, mutta vesi ei saa tulla veneeseen!

Muukalaisuuteen kuuluu, ettei häntä hyväksytä hallituspaikoille; hänen hallituspaikkansa odottavat ”ylhäällä”. Syrjintää ei tule oudoksua!

”Mutta he vastasivat: ”Mene tiehesi!” Ja he sanoivat: **”Tuo yksi on tullut tänne asumaan muukalaisena, ja yhtäkaikki hän alati pyrkii hallitsemaan**” (1. Moos.19:9).

Loot oli ”pyrkyri”; hän ei tyytynyt olemaan halveksittu ”muukalainen”.

”Ja ne kaksi enkeliä tulivat Sodomaan illalla, ja Loot **istui Sodoman portissa**” (1. Moos.19:1).

Loot oli ehkä peräti **Sodoman pormestari**. Sodomalaisilla oli luonnostaan terve oikeuden taju: muukalainen ei kuulu hallitukseen!

Maailmassa, jonka isäntänä on SAATANA, Herran omalla ei pitäisi olla mitään hinkua hallitustehtäviin. Tässä pitäisi kuunnella terveen järjen ääntä!

Esikoisoikeus

Uskova saa uskoon tullessaan esikoisoikeuden. Hänen tulee arvostaa sitä, eikä myydä sitä ”hernekeitosta”:

”ja ettei kukaan olisi haureellinen tahi epäpyhä niinkuin Eesau, **joka yhdestä ateriasta myi esikoisuutensa**. Sillä te tiedätte, että hänet sittemminkin, kun hän

tahtoi päästä siunausta perimään, hyljättiin; sillä hän ei löytänyt tilaa peruutukselle, vaikka hän kyynelin sitä pyysi” (Hebr.12:16,17).

”Kerran, kun Jaakob oli keittänyt itselleen keiton, tuli Eesau kedolta nälästä nääntyneenä. Ja Eesau sanoi Jaakobille: "Anna minun särpiä tuota ruskeata, tuota ruskeata keittoa, sillä minä olen nälästä nääntynyt". Sentähden hän sai nimen Edom. Mutta Jaakob sanoi: "**Myy minulle ensin esikoisuutesi**". Eesau vastasi: "Katso, minä kuolen kuitenkin, mitä minä esikoisuudellani teen?" Jaakob sanoi: "Vanno minulle ensin". Ja hän vannoi hänelle ja **myi esikoisuutensa Jaakobille. Ja Jaakob antoi Eesaulle leipää ja hernekeittoa. Ja hän söi ja joi, nousi ja meni matkoihinsa. Niin halpana Eesau piti esikoisuutensa**" (1. Moos.25:29-34).

Hallitsijapaikka taivaassa

”Silloin Pietari vastasi ja sanoi hänelle: "Katso, me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua; mitä me siitä saamme?" Niin Jeesus sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: siinä uudestisyntymisessä, jolloin Ihmisen Poika istuu kirkkautensa valtaistuimella, **saatte tekin, jotka olette minua seuranneet, istua kahdellatoista valtaistuimella ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa**. Ja jokainen, joka on luopunut taloista tai veljistä tai sisarista tai isästä tai äidistä tai lapsista tai pelloista minun nimeni tähden, on saava monin verroin takaisin ja perivä iankaikkisen elämän” (Matt.19:27-29).

TEOKRATIA

Tänään Suomessa vallitsee ajatussuunta, että Suomi Israelin tapaan on JUMALAN VALITTU KANSA. Tätä ajatusta vahvistaa valheellinen regimenttioppi, jonka mukaan hallinta yhteiskunnassa tapahtuu Jumalan oikean ja vasemman käden avulla. MAAILMAN RUHTINAS on onnistuttu häivyttämään taka-alalle! Saatanalle on suuri voitto, kun häntä ei lainkaan noteerata. Se saa kaikessa rauhassa tehdä tuhoisaa myyräntyötään. Tämän näkemyksen varjopuoli on valheellisuus ja epärealistisuus: SE EI OLE TOTTA! Ajatukseen liittyy myös perinteinen käsitys Suomesta kristillisenä maana ja kansana. Tavallisesti tätä ei millään tavalla perustella. Asiaa hehkutetaan siinä määrin, että pahan valta unohtuu. ”Ripaus realismia” ei olisi pahitteeksi!

Sananjulistuksessa tämä huomioidaan siten, että uuden elämän etiikkaa julistetaan kaikelle kansalle. Tässä ei toteudu ”oikea totuuden sanan jakaminen”.

”Pyri osoittautumaan Jumalalle semmoiseksi, joka koetukset kestää, työntekijäksi, joka ei työtään häpeä, joka **oikein jakelee totuuden sanaa**” (2. Tim.2:15).

Tällöin ”osoitetta” ei oteta huomioon, eikä sanaa jaeta oikein!